

Z. A TEST SZOBRAI

a tömeg ugyanakkor áthatolhatatlan.
hajnal vagy alkonyat, oldódik vagy
megköt, a dísztelen szürkeségben
üveg koccan, tizenkét pohár, egyazon
ujjlenyomat. a tenyeredben tartott
ásványi sókban dús, durván préselt,
zsákszerű tömb felszínén húsos rajzolat,
zúzódások helye, bőröd melegének
hullámai. a rétegek találkozásakor
képződő erezet kopott hálójában
rendszeres őrlemény, emésztést
segítő kavics, a legfinomabb homok
ízes ropogása, minden szájban ugyanaz
a zamat, enzimek állandó áradása
a zománctalak körül. keményítő
bomlik, a nyelv bimbóinak érzékeny
sűrűjében gyenge porréteg, ingerek
ismerős tompasága, néma takarásban
elnyelt szagok, végleges éhség.
az asztal derengésben élesedő
vagy sötétbe tompuló szélei,
bizonytalanul kimetszett sarkai
között hiánytalan porcelán étkészlet,
a tálon megfelelő hőmérsékletű,
nehezen hűlő, keményre sült szárnyas,
kopogós páncélja és a zsír egybeállt,
telített masszája alatt matt hússzálak
szilárd csomói, a zúza szemcsés
csokra, a vágáskor gyakran tört csont
szilánkjai körül megakadt vérrögök,
ízületek mélycsiszolt porcai, középen
egyetlen, megkövült tojás. a székek
mart támláján homorú mintázat,

bordák maradéka, a vésett márvány
hirtelen megpattant, hasadó síkján
a talp feszült íve, lábujjak negatívja,
lépések állandó sorozata végig
a meszes zajban, mázsa sóder
a fogyatkozó árnyék öntőformájában.

